

N:o 60.

Ank. till Riksd. kansli den 19 mars 1909 kl. 6 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter perukmakaren John Schwartz från Malmö.

(I. A.)

I en till Riksdagen aflåten, till statsutskottet för förberedande behandling remitterad proposition (n:r 73) af den 19 februari 1909 har Kungl. Maj:t under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgifva, att kronans rätt till danaarf efter perukmakaren John Schwartz från Malmö må efterskänkas till förmån för Schwartz' änka Maria Charlotta Schwartz, född Andersson.

Till berörda statsrådsprotokoll har departementschefen i ärendet anført följande:

»Perukmakaren John Schwartz i Malmö afled den 1 mars 1903. Af instrumentet öfver den efter honom den 30 april samma år förrättade houppteckning framgår, att han som stärbhusdelägare efterlämnat änkan Maria Charlotta Schwartz, född Andersson, men icke någon arfvinge, att tillgångarna i boet, hvaribland upptagits i sparbank innestående medel till belopp af 1,765 kronor 38 öre, utgjort 1,982 kronor 38 öre samt att boets behållning, efter afdrag af gäld m. m., antecknats utgöra 1,714 kronor 6 öre.

I en till Eders Kungl. Maj:t ställd, af Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Malmöhus län med underdånig skrifvelse den 12 juni 1908 öfverlämnad skrift har nu änkan Schwartz i underdånighet anhållit, att den kronan tillkommande rätt till danaarf efter hennes man måtte efterskänkas till förmån för sökanden.

Vid Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvandes berörda skrifvelse hafva fogats *dels* prästbevis, utvisande, att sökanden är född den 15 augusti 1830 och befinner sig i fattiga omständigheter, *dels* läkarintyg, däraf inhämtas, att sökanden lider af reumatism, bräck och ålderdomsvaghet jämte försvagad syn, hvilket allt omöjliggör för henne att underhålla sig själf, *dels ock* ett af fattigvårdstillsyningsmannen Z. Lindblom i Malmö i ämnet afgifvet yttrande af den 18 maj 1908, däri Lindblom anfört hufvudsakligen följande. Af den vid mannen Schwartz' död befintliga, i bouppteckningen upptagna kvarlåtenskapen hade en del måst afyttras för bestridande af sökandens lefnadsomkostnader. Af de kontanta medlen, i bouppteckningen upptagna till 1,765 kronor 38 öre, återstode endast 212 kronor 3 öre. Då nämligen sökanden allt sedan mannens död, på grund af ålder och sjukdom, icke i nämnvärd grad kunnat bidraga till sitt underhåll och icke heller haft anhöriga, som ägt förmåga att därtill bidraga, hade större delen af de kontanta medlen måst tillgripas för sökandens nödortfiga uppehälle. Det återstående beloppet 212 kronor 3 öre vore, jämte det gamla, nötta husgerädet, sökandens enda tillgångar, och, sedan dessa åtgått, syntes ingen annan utväg för henne finnas än att anlita fattigvårdens hjälp.

På grund af hvad sålunda anförts, ansåge Lindblom den gjorda framställningen vara värd allt beaktande.

Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande har i likhet med magistraten i Malmö tillstyrkt bifall till ansökningen.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, som på grund af nådig remiss jämväl yttrat sig i ärendet, har anfört.

Sedan till ämbetets kännedom kommit, att kvarlåtenskapen efter John Schwartz borde tillfalla kronan såsom danaarf, hade ämbetet den 11 september 1905 anhållit, att Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande måtte låta anmana vederbörande att till ämbetet redovisa samma kvarlåtenskap. Då emellertid någon redovisning icke sedan inkommit till ämbetet, hade ämbetet begärt upplysning, i hvilket läge ärendet befunno sig. Af de handlingar, som ämbetet med anledning däraf mottagit från Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande, hade framgått, att sökanden då redan ingifvit till Eders Kungl. Maj:t ställd underdånig ansökning i ärendet.

Vid sådant förhållande hade det syntts ämbetet, som om frågan om danaarfsmedlens indrivande borde anstå, tills frågan om efterskänkandet af kronans rätt till medlen blifvit afgjord; och hade ämbetet på grund däraf icke påkallat någon vidare åtgärd för samma medels indrivande.

Beträffande själfva ansökningen har ämbetet, med hänsyn till hvad i ärendet blifvit upplyst rörande sökandens lefnads- och förmögenhetsförhållanden och särskildt till de ömmande skäl, fattigvårdstillsyningsmannen Lindblom andragit för bifall till ansökningen, hemställt, att nådig proposition i det af sökanden angifna syftet måtte till Riksdagen aflåtas.»

Utskottet, som icke haft något att erinra emot förevarande framställning, får alltså hemställa,

att Riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågasvarande proposition.

Stockholm den 19 mars 1909.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.
